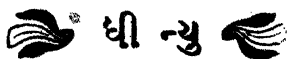


બનામે જહાંદાર જાં આરંરી.



31/5/19
ઓરશીયસ થીએટ્રીકલ કમ્પની.

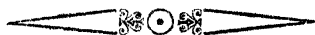


મુનેશી મહમદ ઇબ્રાહીમ “મહેસર”નો

— લખેલો —

આતશી નાગ.

નામના ખેલનું ટુંકસાર અને ખેલના ગાયનો

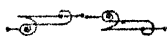


છપાવી પ્રસિધ્ધ કરનાર.

અબદુલ રસીદખાન

મનેજર ધી ન્યુ ઓરશીયસ થીએટ્રીકલ કંપી

હાલ મુકામ-જયોર્જ થીએટર-સુરત.



આવૃત્તિ પહેલી

પ્રત ૧૦૦૦

કીંમત ત્રણ આના.



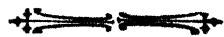
સને ૧૯૧૯

સુરત લીમડાચોકમાં આવેલા “દેશી મીઠ” પ્રેસમાં

મગનલાલ વનમાળીદાસે છાપી.

આતશી નાગ.

અરબે. રમ.



કેરીકટર.

સયેફ.	રમકા ખુની શહેનશાહ.
મલીક આદીલ	રમકા હુકમરાં.
તાહીર	કીલેએ દાર
મજહર	સયેફકા સાંતેલા ભાઈ.
ખુદ જર્	}	સયેફકે ખુશામદી દોસ્ત
ખુલહવસ			
મીરજા. ઝકી	રમકા એક બેવકુફ અમીર.
નીસાર	રમકા એક નવ જવાન.
ફ. કંડ.	નીસારકા નાકર.
ખાખન	મીરજા. ઝકકીકા નાકર.

શાહી, દરબારી, મદદગાર, વગેરા, વગેરા.



ફી કરેકટર.

અ. મરા	રમકી મલકા, સયેફકી સાંતેલી મા.
જફીજા.	તાહીર, કીલેએ દારકી ખીવી.
તનનાજ. (૧)	ચીરજા. ઝકકીકી નંખ ખીવી.
તનનાજ. (૨)	નીસારકી ખીવી.
નવેલી	મીરજા. ઝકકીકી ખાદીમા.
અ. જીખ	ફ. કંડકી મઅ. શુકા.

સાહેલીયાં, વગેરા વગેરા.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૭૮૫ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ રાત્રીના જાગર

વિષય ૬૪૬૮:૨:૪

આતશી—નાગ.

પુલાસા—તમાસા.



સીન પહેલ્લ-(ક્યેદ આના) સયેફકા નજર કેદકી હાલતમેં અપને ખુશામદી દોસ્તો કે સાથ શરાખ પીતે નજર આના, તાહીર કીલએદારકા ઇનટર હોકર, ખુરે ફએલોસે બાજ આનેકી તસીહત કરના, સયેફકાન માનના આખોર કાર કીલાતોડુકર બાહીર નીકલજતા.

સીન દુસરા-(મીરજી ઝકકીકા મકાન) મીરજી ઝકકીકા અપની તો જવાન બીવી તનનાજકે લીયે દરવાજેપર પહેરોદતે નજર આના, ઇતનેમેં એકે રઘસકે લડકે નીસારકા અપની દીલરૂબાકે લીયે તનનાજ નંબર (૨) કોલેકર ઇસ ઇસતરફસે નીકલના, તસવીરપર ઝગડા હેના.

સીન તીસરા-(શાહી મહેલ) કીલએદાર તાહીરકા સયેફકે આગી હોનેકી ખબર દેના. બાદશાહકા સયેફકે નામ નામાં લીખકર, રવાના કરતા.

સીન ચોથા-(છાવણી) તાહીરકા બાદશાહકી તરફસેનમાં લેકર આના, સયેફકા આતશી છુરીયોંસે જલાદેના, ઇતનેમેં શાદ-શાહાકાં ખુદત સરીફ લાના સયરકા હથ ધરમીકે સાથ દસ્તાવેજપર રસ્ત ખત કરનાં.

સીન પાંચવાં-(મલેકા આમરાકા મહેલ) સયેફકે કબજેમાં સલતનત ચલી જનેકે બાઇસ મલેકા આમરાકા અપને બચ્ચે મજ-હરકી કીસમતપદ રોના, શાહકા તાહીરેક સાથ આના, મલેકાસે ચશ-મક હોના, આમરાકા શાહેક કબજેસ તલવાર નીકાલ લેના, ઔર સયેફસે જંગ કરનેકે લીયે આપ રવાના હોના.

સીન છઠ્ઠા-(મયેદાને જંગ) મલેકા આમરાકા, સયેફકી ફાજકે સાથ યુકામલા કરના, આખીર ઉસકે હાથસેં ફસના, અયેન અયેન મૈકેપર બાદશાહકા આગના, અમરાકો રેહા કરાના, ઔર મયેદા નેકાજરમે અપને આપ ગીરફતાર હોગના.

સીન સાતવાં-મીરજી ઝકકી કામકાન અપની બીવી તનનાજ, (૧) પર શક હોનેસે, અપને રકીબ તસવીર વાલેકી તલાશમેં આના, નીસાહ, ઔર ફકકકો અકમા દેકર ચલદેના.

સીન આઠવાં—(દરબાર) ખુની શહેજદે સયેદકા એ અપને ખુશામદી દોસ્તોંકે તખ્તો સલતનત હાસીલ કરનેકી ખુશીમેં જલશા મનાના, ઓર રહેમદીલ સુલતાન, (યએન) અપને બાપ મલકુલ આદીલકો સરે દરબાર પા, બા, જંજર ખુલાકર તાના આમેજ, સખ્ત, સુસ્ત, શીકરે સુનાના, ઓર આખીરકા ખુશામદીયોંકી સલાહસે એ હર્દ બનકર નેક ઓર શરીફ બાદશાહકો કલ કરદેના.

ડ્રાપ—સીન.

સીન પહેલા—(જંગલ) ખુદ ગર્જ ઓર ખુલહવસ દોનોં ખુસામત દોસ્તોંકા બાદશાહ મલેકુલ આદીલકે મરનેકે બંઅદ છોટે શહેજદે મજહરકો કલકરનેકી તરકીબદેના, સયેદકા તૈસમેં આકર બાઇકો મીટાનેકીબી પુખતાં રાયે જાહીર કરના.

સીન દુસરા—(નફલ) મીરજા ઝકફીકે નયે નોકર ગખ્ખનકા અપને મરહુમ ગધેકી ખોપડીપર અહસોસ જાહીર કરતે હુવ નજરઆના ઇતનેમેં નીસાર તનનાજ (૨) કે આશકકા આના ઓર રૂપીયેકી હવસ દીલાકર ચાલાકીસે અપનો દીલરઆ તનનાજ. (૨) કા હાલ પુછતા ગખ્ખનકા અપને માલીક મીરજા ઝકફીકી ખીવી તનનાજ. (૧) કા હાલ બયાન કરતા, આપસમેં ઘોટાલા, એક દુસરેકી ખાત ન સમજના.

સીન તીસરા—(કીલએદાર તાહીરકા મકાન) મજહરકી તલાતમેં સરમદાં શીરને વાલે ખુની સયેદકા પતા લગાકર ગરીબ જાંશીજાકે પાસ આ પહોંચના, મજહરકે વાસને દોનોમેં તકરાર હોનાં જાંશીજાકા અપને ખાવીંદ કીલએદારકે ફરમાનકે સુતાખીકે અપનો દોનોં બચ્ચોંકો કલ કરવા દેના, ઉસકે બંઅદ અપને આપકોબી નીશાનયે અજલ બનાતા, સબકા ખાતમાં હોનેકે બંઅદ મજહરકા સયેદકે પનજમેં ફંસના, મગર અચાનક મલેકા આમરા ઓર તાહીરકા ફયેર કરના, ઝાલીકા સયેકકે હાથકો જખમ કરના, આમરાકા મજહરકો લેકર ફરાર હોના, તાહીરકા ગીરફતાર હોના.

સીન ચોથા—(મહેલ)તનનાજ (૨) ઓર ઉસકે આશક નીસારકા આત્સંકીસે બદલ જતા, ઓર આખીર ફયેસલેકે લીયે તુફાન જમાનાં ઓર ઓરતોંકા અજબ, દીબ્લગીસે બરા હુવા, રોના, પીટના, આશક ઓર મઅસુકકી હયેરત, અમેજ લડાજ, આખીરમેં સબકા મીલાપ હોના.

સીન પાંચવાં—(કયેદ ખાના) કીલએદાર તાહીરકા, અપને મરહુમ આકા મલકુલ આદીલકે પીસર મજહરકે બાઈસ, યા, બ જંજર હોના, સયેદકા અપને ખુશામદી તોંકે સાથ દાખીલ હોકર

ઉસપર સખતીયાં ગુળારના, ઝોર તેશમેં આકર જીનદા આગમેં જલનેકા હુકમ હેતા, ઐન, ઉસ મોકેપર જલકે શદીકતાહીરકી હસ્તી ચંદ સાઅતમેં જલકર ખાક હોળનેવાલીથી, મલેકા આમરાકા ગરીબ માઇયોંકી ઇમ્નાદમેં આકર બચા લેના.

ડાપ-સીન.

સીન પાદેલા—(મયેદાને જંગ) સંગદીલ સયેદ્દ ઝોર રહેમદીલ આમરાકા પુરેજ લડાઇ, સયેદ્દકા શકીરત, ખાંના, ઝોર મલેકા, આમરાકા કલ્દા પાના.

સીન દુસરા—(જંગલ) મયેદાને જંગમેં કરાર હોનેવાલે ખુની સયેદ્દ ઝોર રમ નત્રંગ પરસ્ત, દોનોં ખુશામદી દોસ્તોંકા, દોસ્તીમેં જવા પ દેના. મયેદ્દકા ખંરો ખરખાદીસેં દોનોંકા. પીસનાંલેક કયેરસેં હમેશાં શીયે ખતમ કર દેના, છતને તાહીર કીલએદાર ઝોર મલેક. આમરાકા, મગે અપને મીપાહીયોંકે દાખીલ હોના, ઝોર ખુનક મલ્ગમ લગાકર ગીરકતાર કરાના, મગર સયેદ્દકા અપને ગુનાહોંપર પશેમાન હોકર મારીકા ખવાસ્તગાર હોના, રહેમ દીલ આમરાક. ઉમકો રેહા કરદેના.

સીન તીસરા—(મીરગ્જ ઝકકીક મકાન) રાંબકો ઝોર દહેમી બનનેકા ખુલાસા, ખુશીપર એહલીમામ પાના.

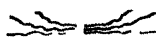
સીન ચોથા—(કઅરસ્તાન) મરહુમ બાદશાહકે મકઅરેપર નાહીમ હોને વાલે સયેદ્દકા એક જીનુની હાલતમેં આકર મારીતલબ કરના, અપને ગુજસ્તા જીલ્મો, સીતમકો યાદ કરકે કબ્રેક સગીન તઅવીજ પર સર ફાડના, કબ્રક શકહોના, મરહુમે બાપકી સરવાહકા જાહીર હોકર મારીક દે દેના.

સીન પાચવાં—(દરબાર) સયેદ્દકા ખુન આલુદા હાલતમેં આના, ગુનાહોપર નાહીમ હોના, તાહીરકો વીગ્મદતકા મીલના, ઝોર તખ્તે સલવતકા છતનેહાઇ ગમસે બદલકર ખુશીપર પહોંચના.

ડાપ-સીન

તમામ શુદ્ધ.

આતશી—નાગ તમાશાકે ગાયન.



રહેલયાં

૧

વાલી જગકાતુ—માલી જગકાતુ—તુ, દાતા, બીધાતા.
 શાકતવાલા, અજમત વાલા, રહેમત વાલા તુ,
 બસ તેરો અધાર, મકીમેં, મકાંમેં, જહાંકા, તુ, ધની.
 તાકતવાલા, હીકમત વાલા, શૈકતવાલા, અજમતવાલા.
 જાહોં હશમમેં, અબ્ર, કરમમે. માલીક મેહશર તું—જગ

રહેલયા

૨

હે હે હે જોખન આયા, ઉમંગપર ખ્યારીયાં,
 ખ્યાસી સૈયાંકે દરશનકી, સખયાં, હમ, વારી જાયેં સારીયા.
 દીદારકા હયે, લુત્ફ, યહાં જશન ખાસ હયે,
 જોખન ચમક રહા હે, મએ, લાલાં ફામ હયે.
 ઉતરાહે નુર, ખંદકમે, ઇસ સર જમીનપર:
 દીવારો દર, ફીદાઈ હયેં, મુઆઝા ખામ હયે.
 આઈ શુલશનમેં, મસ્તી બહારકી, હયેં, ખ્યાસી

કીસીકે ચેહ દીદારકી.

મીલકે પુલોને ખુશખુ, નીશારકી.....એ.

ગજલ

૩

જગરકે ટુકડે હેં સખ હમારે જોખનકે આસું નીકલ રહેહયે,
 યહેદાગે હસરત નહી હયે દીલમે, ચીરાગ કેનેમેં જલરહેહયેં;
 અબીતો દીન ખેલકે હયે ઉનહેં તમીજ ક્યાહે ખુરે લલેકી,
 હમારે દીલકો મીસાલે ગુના બહો ચુટકીયોમેં મસલ રહેહે;
 કલી નબુલેંગે હશેતકહમ કીસીકા કહેના યહે વસલકી શખ,
 ફીશકમેં તુમતો મરચુકેયે યહે કીસકે અરમાં નીકલ રહેહેય;
 જલાયા તુને તોજી ઉઠે હમ કહો જો મરનેકો મરગયે હમ,
 અબ ઔર કયા આહતાહે જાલીમ તેરે ઇશારેયે ચલ રહેહયેં;
 કયામત આયે તો કયુંકર આયે બહો તેરી ઠાકરસે દખ રહીહયેં,
 મોકીતને ઉઠેંગે રાજે મહેરાર બહો મેરી આંખોમેં પલ રહે હયે.

તનનાજ

૪

કયેસી જુલફે નીરાલી મેરી આંખે હયે જહુલરી
લાખોંકે દીલોકો લુભાઉંગી—

આઈ આઈ હુસ્નમેં બહાર તેજ છુરી અબરૂકી કટાર
ગાત ગોરી હયે ગોરે હયે દોનો યેહ રૂખ

ઇનકો જલીમ નીગાહોસે બચાઉંગી કયે

નીસાર-તનનાજ

૫

હાથહયે ગોરે રંગીન હીના વાલે ફીરૂં આશકકે ગલે બાદે ડાલે

મેરી રમતીયા હયે હુન્યાંમેં - ૧૨૧ જોખન,

દેખો છુન ન અબી મેરા ખુદારા જોખન,

મેને ફીન મહેનતોંમેં હયે અહેમવાંસા જોખન.

હાયે બદ મસ્તીયામે, લુટોગે ખ્યારા જોખન,

હાયે હાયે નજર ન લગજયે કમર ન બલખાયે,

છુરી ન ચલ જાયે—

હાથ

તનનાજ-નીસાર

૬

હારે ખ્યારે બાલમ બલહારી, વારીમેં તોરે નાજોંપે,

તોરે નાજોંપે જાન કફૂં હુરે કુરખાન,

રૂખસારોપે વારી.

હાયે બદમસ્તી,

કરો ના યું તસ્દી,

લુટો જોખન બાલા મતવાલા હાં.

દીલ હયેરાન હે, જુલફે ખમદારે પે— હાંરે

૭

તનનાજ—મુઝે પહોંચાદો મેરે મકાંકો સાહેબ,

અકકી—અલી જાઉં છોડ આઉં જનાબ,

તનનાજ—અલી જાઉંગી મેં અપને ઘરકો,

અકકી—મેંબી આઉંગા છોડને તુમ્હારે ઘરકો,

તનનાજ—તોહું જુતીસે મેં તેરે સરકો ચલ ઘરકો,

હાયે હાયે અબ મેં કયા કફૂં ખુદાયે જહેરખા મફૂં-મુઝે

મીરબા-ઝકકી

૮

હાય ગજબ સીતમ અબ કયા કરૂં, કસી તાલાબમેં જાકે
 ડુબ મરૂં,
 સહુ જીલ્લતે ઝોર ફીરબી જીનહા રહું ધીર ધરૂબી તો યારે
 ક્યેસે ધરૂં,
 કાદુ નાક તો કયેદમે ખુદહી પડં મારૂં જાનમે, તો ખુદબી
 ફાંસી ચહુડું
 સખમેં બહુડકન કહે નરકાબ હયા, ને કરૂં, પાજરા પોલમે
 લેજાનેર ખસ છોડુ
 બહાલ મેરે હે કયસા દુર્ગ, અયમી ગાગર તુને મજહીકે હી
 મનહુસ તુચી હયે, સખની ઇજજતની ખુબ ચટની ગની
 સહેલ્યાં

૯

સવરયા. સવરયા સવરયારે,
 કાહ મારે નજરીયા.....માર નજરીયા,
 કાહ મારે નજરયા...સવરયા
 નીચે બહે ગંગા, ઉપર બહે જમના,
 બીચમેં ઠાકો, કનૈયારે.....કાંહેં
 ઇત ગોકુલ, ઉત મત્યરા નગરી,
 બીચમેં ઠાકી સુંદરીયારે....કાંહેં

આમરા

૧૦

માર હીયા તુને મજહુર બેટા,
 ગલે છુરી ફીરાઇ તુઝપર બેટા,
 બાયે ને તેરે તખ્ત ગંમાયા, સયેફ શાહા બલીમ
 રાજ પર આયા,
 હાયે કરૂં ફરયાહ કહાં.....માર

મીરબા ઝકકી

૧૧

આંખ લગાના હરનારીસે, તો હરહમ રેહ હુશીયારી,
 કુચ્છ લુત્ફ નહીં ઇસ ચારીસે, ઘર ઘરમે ઘુસા ઝૈયારી,
 કયા ખુબ મીલા યહે ચોર ચેહીપર, પીટકે ચલવું
 મીલ જુલ કર,
 નાકમે ઠોસા ગાલપે થપક, મારૂં અબ મકકારીસે....આંખ

મીના બકકા

૧૨

કરૂંગા દોદો ચોચે, જખ કીસી હુદ હુદકા દેખુંગા,
 ધધર તો દેખુંગા તસવીર, ઉધર ઉસ ખુદકો દેખુંગા,
 ઉઠેગા નેશ જખ દીલમે, રખુંગા જખત હર પહેલુ,
 ને હમરા ગેર કે ખંજર લીયે, બે ખુદકો દેખુંગા.....

તનનાજ

૧૩

તરી સુરતકે કુરખાન મેરે, નાજ ઉઠાને વાલે,
 પુતલે બલાકે ધનસાન, કરતે હય ઐરતકો હેશન,
 હેં યહે જીતને હસીન જવાન ધનસે ખુદા નપાલા ડાલે....તેરી
 મેં ને કીદા હુધ અયેયાર, તેરી પસંત આધ રફતાર,
 જખકે જાતાયા બાબર તું હાં એક અદાસે માંગ નીકાલે....તેરી

તનનાજ

૧૪

ગમકી છુરયોંસે સીના કીગાર લયોરે,
 ચીન્તામેં ડાર ગયો, હોકે ખફા ગયો,
 ચલતે ચલતે પીરશા બનાગેં ગયોરે..... ગમ
 મેરાતો દેખકર દીલ તુજકો હરા હોતાહે,
 ઐર તુ કયેસાહે જાલીમ કે ખફા હોતાહે,
 આપહી આપ તું કયું ગર્મ જફા હોતાહે,
 કયા રહે ગફીલી મોહખતકાં સૌલા હોતાહે,
 ચહી તેવર રહે તો દેખયે કયા હોતા હયે,
 ચીનતામેં ડાર ગયોરે હોકે ખફા ગયો,
 દીલમેં રનજીરાકે નશતર ચુખાયે ગયોરે..... ગમકી

સહેલ્યાં

૧૫

મીલાહે તાજ શાહના

હુરે શહવાર, મુબારકબાદ, પ્યારી હમ સખ મીલકર ગાયે,
 બહી ધસીકે ખાતીર ખુનલરી નદીયાં
 કંટી ધસીકે લીયે, લાખોં ફાજે, શુધ્યાં
 સાહે તુજે યહે તાજ શાહી,
 કાયમ હો દાયમ હો, મુખ ચયન પાયેરે
 નાય હમ દીખલાયે—મીલાહય

નીસાર

૧૬

બડે આયે દેખો, તીસમાર ખાં, બડે આયે, દેખો
અહા યહે ડાંટી—

અજી વાહ શાહજી અજી વાહ શાહચીન
ગરદન તેરી દબાઉં

મેંલી ઉપરસે લગાઉં

ઓ બાય, અહા યહે ડાંટી

હુધ હયેરાની, કયેસી પેરશાની, હોયરે પરવર દીગાર,
કયેસા, હુમ્મ્યા, શોહદા, પાજી હેં, ગંવાર

મેંહું ખાંકે ખાન બડી મોરી શાન, ચુપ બે શયેતાન
અહા યહે ડાંહી—બડે.

તનતાજ }
અજીબ }

૧૭

મોરા બાલમકે ગમસે, હયે જીયા

બાવરા કયેસે કર્ડે,—મોરા.

ખાંકી ચીતવત, મેરે દિલકે હુભાવે

ધીર નહિં આવે, ખ્યારી જીયા કલ પાવે

શરમાઈ ગઈ—(બાવરા)

નાહી ધીર રહી

હાયે ધીર ગઈ,

મેંતો હારી

મોરી ટારો મનવાકી પી

તન, મન, બેકાલ કયસે કર્ડે

ઝટ, પટ, જાહે, મીલ જાયે—(બા)

નીસાર

૧૮

ફંછટ

તનનાંજ

અ.જીબ

દેખી શહેજેરી, તોરી અયે ખાંકે જવાન

પુરે નાઈરે

હાંરે, નાન બાઈરે

આહરે વાહ કંસાઈરે

મલી ન લગાધરે,—ખ્યાહો ધોખનીયાં ખનયાં—કશમીર નીયાં.
ભાગો દુમકો દખાકે જનાખ—ખડે કયેસે હયે, ગોયા નખાખ
નહિં ઝગડા મચાવ,—નહિં ટંટાં બહડાવ, હયે—

જરા ટોપી ડુપટટા સંભાલો—જયરવા કુડાવોના
ટફુંકો બહડાવ, લટટુ નહો જાવ,—અયે—ખે હયાધ દીખાવ
ન, જયાદા
તુમહેં કોઇલી ચાહેના—ડટકર, તન, કર શેખીયાં મારના
નાહી હાં—પુરે

ફકકડ } ૧૯
અજખ }
તુ ખાંકે જવાનોંકી, જટલ મેંનોંકી,
કોસ મેટીક મુછોંકા બલન ખીગાડ
કોડીકે ચાર તુજસે હજાર
ઉફ, ઉફ, યેટ ધન સેદટ
મારંગી ઠોકર ચલ દુર હટ
લે મહે લેટર—
હાંમે રે જાલીમ ન જયા જલા
જાજારે જા જા જાજારે જા
આધ વાંન્ટ આધ ડોંન્ટ ખીગેટ અંવ
અખે તુ અંગ્રેજી કબસે શીખા
ચુપ રહો કાલ મેડમ, ખેહુદા—ખાં

નીસાર } ૨૦
ફકકડ } હમારા દેકે દમ જાલીમને જોખન લુટા
તનનાજ. } હમારા દેકે દમ દિલો જાનો બદન લુટા
અજખ } હાહુપત કે ચીડીમારોને ચમન લુટા
તુમહારા મેં, નહિ સમઝાયા ચખન ઝુથા
હમારી ઉલફતકે મારે મારે ફીરોગે તુમ આવારે ગોરખધાંદે
તુમહારે

ફંદે હેં સારે જ્યારે જાનોંતન લુટા
ઉઠતી જવાની હે, જોખન લાસાનીહે, હોંગે ખરીદાર કોન
લાખ મેરે તલ લગાર
મેંલી હું ખેજાર કચું ચુપ દુર હો ફીટકાર—

સખ

૨૧

ખુદ લટે ખુદ મને, અકલકે કયા સીયાને હયે
હમ શમઆ હુસ્ન કીહેં દોનો અહે પરવાનેહે
ખવામ ખવાહ, રૂઠે રોપે દોનોંહી દીવાને હયે
હમ તો ખસ જનખે હેં ઔર જનખેંકે ભીનાને હયે
ખ્યારે જાની જાનાકે સાથ આવો કરો ખ્યારકી ખાલ
ખ્યારે ખ્યારદો

હાજી લેલો

તુમ મુજેલીદો

લોજી તુમલી લો વાહ વાહ

અરહે માશુકાંતે મીલગયે—ખ્યારે

સખ

૨૨

દેખો દેખો જંજટમેં હુઈહે ખવારી

સારા વહેમીયા જુઠા ગુમાન

ખુદાયા જુઠા ખુદીથી ચચ્ચી

ગયા ગયા વ્હો સારા ખ્યાલ

અખ તું દિલખર હેં સચ્ચે હમારી

હોં મેંલી તોપે વારી

ખવારી હમારી હુયે હુયે અયેખારી

સખ મીલકે મેરા ભાઈ ખદ્દો કુસુર

હાં હાં ખખશા લંગુર

નીકલા ઘોટાલા રહે સખ—આઈ લેજેમેં તેરી



તમામ શુદ્ધ.

